

складова, адже на більшості вітчизняних підприємств на разі не існує спеціалізованих підрозділів для забезпечення захисту фінансово-економічних небезпек і загроз. Ці функції поділяють між собою різні відділи, і тому вести мову про комплексний характер управління фінансово-економічною безпекою не доцільно. Відсутнім також є інформаційне забезпечення осіб, які беруть участь в управлінні фінансово-економічною безпекою. Не розроблені концепції та стратегії фінансово-економічної безпеки, не ведуться ні карти, ні каталоги ризиків, інструментарій ризик-менеджменту використовується рідко та має фрагментарний характер. Тому нині дуже важливим завданням на науковому та прикладному рівні є визначення переліку компетенцій фахівців з управління фінансово-економічною безпекою для підготовки спеціалістів, готових до комплексного забезпечення ефективного функціонування систем економічної безпеки та всіх їх функціональних підсистем (фінансової, юридичної, силової, кадрової, інформаційної та інших), а також розробка зразків документів, якими мають керуватись власники та менеджери підприємств, установ й організацій під час створення систем економічної безпеки та розподілу функцій щодо управління ними на прикладному рівні.

Список використаних джерел та літератури:

1. Спеціальність 8.18010014 – Управління фінансово-економічною безпекою [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://kneu.edu.ua/ua/plicants/missions/edine_vikno_vstupnika/new_sp/upr_feb/
2. Спеціалізація «Управління фінансово-економічною безпекою» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://khibs.ubs.edu.ua/specializaciya-upravlinnya-finansovo-ekonomichnoyu-bezpekoju/>
3. Управління фінансово-економічною безпекою [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ac.opu.ua/specialization/upravlinnya-finansovo-ekonomichnoyu-bezpekoju>
4. Занора В. О. Управління кадрами: узагальнення методичного інструментарію відбору працівників / В. О. Занора, С. В. Драч // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. - 2016. - Вип. 5(1). - С. 89-92
5. Занора В. О. Управління кадрами: методичний інструментарій оцінювання управлінців промислових підприємств / В. О. Занора // Вісник Черкаського університету. Серія : Економічні науки. - 2016. - № 1. - С. 31-37.

Р. Коришков

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Класичні підходи до оцінювання інвестиційної діяльності підприємства є доволі поширеним питанням в дослідженнях науковців. У науковій літературі особливу увагу приділяють аналізу перспективних інвестиційних проєктів для забезпечення стратегічного розвитку підприємств у сфері торгівлі. Однак в умовах значних ризиків як на зовнішньому, так і на внутрішньому рівні, особливої актуальності набуває вдосконалення управління інвестиційною діяльністю з урахуванням факторів ризику. Досліджуючи основні тенденції інвестиційної діяльності підприємств, можна визначити, що основним видом інвестиційної діяльності є капітальні інвестиції, а саме інвестування фінансових ресурсів для розвитку підприємства, що забезпечує належний конкурентний статус.

Інвестиційна діяльність повинна відповідати стратегії розвитку підприємства, бути перспективною, концентрувати більше капіталу, забезпечувати платоспроможність підприємства, реалізовуватись в умовах мінімального розвитку. Ці принципи повинні послідовно відображатись окремими коефіцієнтами та параметрами, що визначають функціональні та ресурсні особливості підприємства. Найбільш скомпонованою характеристикою функціонування підприємства є його інвестиційна привабливість, рівень якої визначається за допомогою фінансових показників, а саме платоспроможності, рентабельності, ділової активності.

Наведене вище дало змогу визначити основні етапи розробки інвестиційної стратегії підприємства та дати рекомендації щодо підвищення ефективності управління його інвестиційною діяльністю:

1. Розробка інвестиційної стратегії підприємства, у процесі якої, формується система цілей і цільових показників;
2. Створення організаційних структур, які забезпечують прийняття і реалізацію управлінських рішень;
3. Розробка системи стимулювання прийняття управлінських рішень;
4. Здійснення інвестиційного контролю та корегування стратегії з урахуванням змін.

Отже, система інвестиційного потенціалу підприємства має повноваження, тобто здатність директора та спеціалістів до організації оптимального залучення та використання інвестиційних ресурсів, а саме підвищення інвестиційної привабливості підприємства на ринку.

Список використаних джерел та літератури:

1. Блонська В.І. Ефективність інвестиційної діяльності підприємств торгівлі та шляхи її покращення / В.І. Блонська, А.М. Найда // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2011. – Вип. 21.5. – С. 173-178.
2. Бутирина В.М. Управління фінансовими інвестиціями підприємства в умовах економічної кризи / В.М. Бутирина, О.С. Семерикова // Прометей : регіон. зб. наук. праць з економіки. – 2012. – № 2(35). – С. 253-257.

Науковий керівник: доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки,
к.е.н. Білоус С.П.

О. Д. Курченко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

У сучасних умовах фінансової глобалізації та посткризового відновлення, для нашої держави набуває актуальності питання забезпечення національної економічної і фінансової безпеки, що є запорукою сталого розвитку країни. Саме тому кожна незалежна та суверенна держава має розробити комплекс прийомів і заходів, іншими словами, концептуальних основ забезпечення фінансової безпеки з метою збереження та зміцнення своїх фінансових можливостей і реалізації фінансових інтересів на міжнародній економічній арені.

Для України збільшення кількості загроз економічній та фінансовій макробезпеці є значною економічною проблемою. Нестабільність сучасного економічного ринку, фінансові кризи стали причиною виникнення певного колапсу міжнародних фінансово-економічних відносин. Велика кількість несприятливих подій та факторів у фінансовій сфері уповільнюють економічний ріст і розвиток, і для більшості держав створюють труднощі для переходу до ринкових механізмів господарювання. Також зазначені обставини формують негативні умови для розвитку більшості напрямів фінансової політики держави, таких як бюджетна, податкова та валютна політика.

Фінансова безпека держави виступає як певний стан її фінансово-кредитної сфери, що характеризується збалансованістю та якістю системної сукупності фінансових інструментів, технологій і послуг, а також стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних чинників, загроз, здатністю на державному рівні забезпечувати захист національних фінансових інтересів, необхідні та достатні обсяги фінансових ресурсів для всіх суб'єктів господарювання і населення і в цілому - ефективне функціонування національної економічної системи і соціальний розвиток [1].

Фінансова безпека є основною умовою здатності держави до реалізації самостійної фінансово-економічної політики відповідно до її національних інтересів. Забезпеченням фінансової безпеки вважають комплекс дій з боку держави та суспільства з метою реалізації загальної національної ідеї та організації захисту національних цінностей та інтересів держави шляхом підтримки фінансової стабільності, що досягається через збалансованість фінансів, підтримання рівня достатньої ліквідності та наявності необхідних фінансових ресурсів [2].